

Prof. Jan Łopuski urodził się 3 stycznia 1917 r. w Strzegonicach, w powiecie dębickim na Podkarpaciu. W roku 1939, w którym wybuchła wojna, ukończył prawo na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

Od 7 do 21 września 1939 r. brał udział w działaniach wojennych jako ułan ochotnik w szwadronie kawalerii 24. dywizji piechoty. W latach 1939-1945 był oficerem Związku Walki Zbrojnej, a potem Armii Krajowej Podokręgu Rzeszów. Po wkroczeniu Armii Czerwonej na Rzeszowszczyznę pozostał w konspiracji, ale w grudniu 1944 r. dostał się w ręce radzieckich służb bezpieczeństwa, a następnie znalazł się w 283. łagrze NKWD w Stalinogorsku. Zwolniony z łagru z grupą żołnierzy AK, po powrocie do kraju, nielegalnie przedostał się na Zachód. Tam w latach 1946-1947 służył w II Korpusie Polskich Sił Zbrojnych, najpierw we Włoszech, następnie w Wielkiej Brytanii.

Przekonany o konieczności powrotu do kraju, po ogłoszeniu w Polsce amnestii podporucznik Jan Łopuski drogą morską przybył do Gdańska 20 sierpnia 1947 r. Zafascynowany od dawna morzem i problematyką morską, osiedlił się na Wybrzeżu. Przez kolejne lata był przesłuchiwany i szykanowany, chociaż zaprzestał działalności konspiracyjnej. W 1951 r. obronił pracę doktorską, a w 1970 r. zdał kolokwium habilitacyjne na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Od roku 1971 mieszkał w Toruniu jako pracownik naukowy Uniwersytetu Mikołaja Kopernika na Wydziale Prawa i Administracji. W 1977 r. otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1984 - profesora zwyczajnego. Od 1972 r. kierował Zakładem Prawa Handlu Zagranicznego, a od 1984 Zakładem Prawa Międzynarodowego Obrotu Cywilnego. W latach 1981-1982 był kierownikiem Zakładu Prawa Postępowania Cywilnego. W stanie wojennym, jako dziekan Wydziału Prawa i Administracji, występował w obronie prześladowanych studentów UMK. W 1986 r. przeszedł na emeryturę. Nadal jednak prowadził intensywne badania znajdujące swój wyraz w licznych publikacjach naukowych zamieszczanych w prestiżowych pismach krajowych i zagranicznych, takich jak: "Kwartalnik Prawa Prywatnego", "Państwo i Prawo", "Journal of Maritime Law and Commerce" i wielu innych. Na szczególne podkreślenie zasługuje niewątpliwie przygotowana pod redakcją profesora i z jego wiodącym autorskim udziałem, opublikowana w latach 1996-2000, pionierska trzutomowa praca "Prawo morskie", która uzyskała nagrodę Ministra Edukacji Narodowej i Sportu w 2001 r.

Profesorowi Łopuskiemu powierzano znaczące zadania w dziedzinie tworzenia prawa. Współpracując w latach 50. z Ministerstwem Żeglugi, uczestniczył aktywnie w pracach Komisji Prawa Morskiego oraz rządowych pracach nad kodyfikacją prawa morskiego. W latach 1957-1961 był członkiem zespołu, który przygotował ostateczny projekt pierwszego polskiego Kodeksu Morskiego. W latach 80. został zaangażowany do prac nad legislacją dotyczącą ochrony środowiska. W 1987 r. powołany został do pełnienia funkcji Przewodniczącego Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Morskiego, utworzonej przez Premiera RP. Wynikiem prac Komisji było przygotowanie takich aktów prawnych, jak: Kodeks Morski z 2001 r., ustawa o obszarach morskich RP i administracji morskiej, ustawa o bezpieczeństwie morskim, ustawa o rybołówstwie morskim, a także projekt ustawy o izbach morskich.

W latach 1988-1997 prof. Jan Łopuski był ekspertem Państwowej Agencji Atomistyki. Jest autorem ok. 250 publikacji naukowych, w tym ok. 30 książkowych. Został odznaczony Orderem Virtuti Militari, Krzyżem Walecznych, Medalem Edukacji Narodowej. Honorowy Obywatel Rzeszowa, Kustosz Pamięci Narodowej IPN.